Dosarul nr. 21ji-369/2022

Î N C H E I E R E

03 februarie 2023 *****,
Judecătoria Hînceşti, sediul Central,
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător desemnat cu atribuţii de judecător de instrucţie
Emil Bulat,
Grefier Alexandr Chiosa şi Tataru Serginia
Cu participarea:
Reprezentantului Instituţiei Penitenciare nr.7 Rusca, Aliona Batrîncea,
Avocatului care acordă asistenţă juridică garantată de stat Bernicova Marina,

examinând în şedinţă publică plângerea condamnatei **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail,** a.n. *****, originară din or. Criuleni şi domiciliată până la arestare în mun. Chişinău, str. *****, moldoveană, cet. al RM, studii superioare juridice, *****, *****, privind reducerea pedepsei prin prisma constatării condiţiilor inumane de detenţie care afectează grav drepturile prevenitului şi condamnatului în temeiul art. 473^2-473^4 din Codul de procedură penală,

C O N S T A T Ă :

La data de 08 septembrie 2022 faţă de Judecătoria Hînceşti, sediul Central, condamnata **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** a înaintat judecătorului de instrucţie o plângere, împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, cu reducerea pedepsei.

În motivarea plângerii, se indică că, prin sentinţa Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 26 iunie 2014, **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** a fost condamnată în baza art. art. 42, alin.(5), 45, 324 alin. (3) lit. a) Codul penal al RM la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei aplicate în penitenciar de tip închis pentru femei.

Sentinţa menţionată supra, în urma examinării cererilor de apel şi a cererilor de recurs în instanţele superioare, a devenit definitivă şi irevocabilă la data de 06 decembrie 2022 ca urmare a emiterii Deciziei Colegiului penal al Curţii Supreme de Justiţie, potrivit căreia s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 16 iunie 2015, în cauza penală privind-o pe **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail,** din motiv că este declarat peste termen.

Pe parcursul examinării cauzei penale, condamnata a fost deţinută în Penitenciarul nr. 13, mun. Chişinău.

Urmare datelor prezentate de P-7 Rusca, precum şi conform dosarului personal al condamnatei **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail,** ultima a fost deţinută în condiţii de arest la penitenciarul nr. 13 în următoarele perioade: *****.

Astfel, **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail**, s-a deţinut în Penitenciarul P-13 Chişinău în arest doar cu statut de condamnat.

Menţionează că, în toate aceste zile lui **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** i-au fost încălcate drepturile privind condiţiile de detenţie garantate de art. 3 CEDO şi pct. 464 din HG nr. 583 din 26.05.2006 cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnaţi.

Astfel, **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** nu a fost asigurată cu spaţiu de cazare de mărime minimă de 4 metri pătraţi, beneficiind de un spaţiu mai mic decât normativul stabilit de 4 m.^{2}, lipsa condiţiilor de igienă personală, neglijarea totală a condiţiilor sanitare, iluminare redusă şi asistenţă medicală necalitativă.

A solicitat condamnata reducerea pedepsei în privinţa sa în conformitate cu prevederile art. 473/4 Cod de procedură penală.

Apărătorul Bernicova Marina, în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale condamnatei **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail**, în şedinţa de judecată a susţinut integral cererea înaintată şi a solicitat admiterea acesteia. A menţionat că cererea a fost înaintată în legătură cu condiţiile precare de detenţie, cu reducerea pedepsei în privinţa condamnatei **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** în conformitate cu prevederile art. 473/4 Cod de procedură penală.

Condamnata **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** în şedinţa de judecată a susţinut plângerea înaintată.

Reprezentantul Penitenciarului nr. 7 - Rusca, Aliona Bătrîncea, în cadrul şedinţei de judecată a solicitat respingerea cererii, susţinând argumentele expuse în Raport.

Audiind opinia părţilor, analizând rapoartele instituţiilor naţionale şi internaţionale în domeniu, examinând plângerea în raport cu materialele prezentate de către administraţia instituţiei penitenciare şi, raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată apreciază plângerea drept întemeiată şi care urmează a fi admisă, reieşind din următoarele considerente.

Prin sentinţa Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 26 iunie 2014, **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** a fost condamnată în baza art. art. 42, alin.(5), 45, 324 alin. (3) lit. a) Codul penal al RM la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei aplicate în penitenciar de tip închis pentru femei (f.d. 4-5, Partea I, Dosar Personal al condamnatei).

Sentinţa menţionată supra, în urma examinării cererilor de apel şi a cererilor de recurs în instanţele superioare, a devenit definitivă şi irevocabilă la data de 06 decembrie 2022 ca urmare a emiterii Deciziei Colegiului penal al Curţii Supreme de Justiţie, potrivit căreia s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 16 iunie 2015, în cauza penală privind-o pe **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail,** din motiv că este declarat peste termen (f.d. 21-25, Partea I, Dosar Personal al condamnatei).

Pe parcursul examinării cauzei penale, condamnata a fost deţinută în Penitenciarul nr. 13, mun. Chişinău.

Urmare datelor prezentate de P-7 Rusca, precum şi conform dosarului personal al condamnatei **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail,** ultima a fost deţinută în condiţii de arest la penitenciarul nr. 13 în următoarele perioade: *****.

De menţionat că, în plângerea înaintată, petentul solicită constatarea aflării sale în detenţie în condiţii contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale pentru perioada aflării sale în Penitenciarul nr. 13 - Chişinău.

În primul rând, instanţa de judecată stabileşte că, cererea depusă de condamnata **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail**, a fost depusă la data de 08 septembrie 2022 faţă de Judecătoria Hînceşti, sediul Central, iar în asemenea împrejurări, cu trimitere la faptul că art. art.

473^2, 473^3 şi art. 473^4 CPP, au fost introduse prin legea nr. 272 din 29.11.2018, în vigoare din 01.01.2019, se constatată că, prevederile art. 473^2 alin. (5) din Codul de procedură penală, au fost respectate pe deplin. Nu poate fi invocat faptul tardivităţii cererii înaintate de către condamnată.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menţionat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 al Convenţiei consfinţește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăţi democratice. Acesta interzice, în termeni absoluţi, tortura şi tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanţe şi de comportamentul victimei *(cauza Mozer c. Republicii Moldova şi Rusiei, 23 februarie 2016, § 117; cauza Rotaru c. Moldovei, 15 februarie 2011, §30; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 62).*

Totodată, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deţinută în condiţii care sunt compatibile cu respectarea demnităţii sale umane, ca modul şi metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferinţe sau dureri de o intensitate care să depăşească nivelul de suferinţă inerent detenţiei şi că având în vedere exigenţele detenţiei, sănătatea şi integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenţei medicale necesare *{cauza Kudla c. Poloniei, 26 octombrie 2000, § 94).* Atunci când sunt evaluate condiţiile de detenţie, trebuie luate în consideraţie efectele cumulative ale acestor condiţii, precum şi durata detenţiei *{Ostrovar c. Moldovei, 13 septembrie 2005, § 80).*

Ţinând cont de cele expuse supra, în continuare, instanţa de judecată va da o apreciere condiţiilor de detenţie invocate de către autorul plângerii, coroborate la poziţia autorităţilor instituţiei penitenciare consemnată în raportul anexat la materialele cauzei, prin prisma principiilor generale stabilite în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului cu referire la încălcarea art. 3, care prevede că *"nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradantei".*

Aşadar, instanţa de judecată reţine că, în cererea sa, condamnata a invocat aflarea sa pe parcursul unei perioade de timp, în Penitenciarul nr. 13 - Chişinău, în condiţii inumane şi degradante.

Potrivit raportului administraţiei Penitenciarului nr. P-7 Rusca, se consideră că condamnata s-a aflat în condiţii de detenţie acceptabile şi care corespund minimului de detenţie necesar conform condiţiilor izolatorului de urmărire penală. Astfel, în perioada de referinţă, **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** a fost deţinută în condiţii de arest la penitenciarul nr. 13 în următoarele perioade: ***** (f.d. 11-22 materialul penal nr. 21ji-369/22).

La analiza condiţiilor de cazare a deţinutului, instanţa de judecată va face trimitere la Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnaţi, care în punctul 464 stipulează că "*Fiecare deţinut se asigură cu spaţiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 metri pătraţi,* care trebuie să fie iluminat natural şi artificial, încălzit şi ventilat conform normativelor de construcţii".

Cu referire la acest aspect, în Raportul anual pentru anul 2017 al Consiliului pentru Prevenirea Torturii, membrii Consiliului au făcut trimitere la constatările Comitetului European pentru prevenirea Torturii şi Tratamentelor sau Pedepselor Inumane şi Degradante, în care a fost subliniat că, starea spaţiului de locuit pentru deţinut ar trebui de examinat nu doar prin prisma numărului de deţinuţi din celulele instituţiilor penitenciare la momentul dat, dar în egală măsură, şi ţinând cont de ratele oficiale de ocupare (numărul de paturi per celulă), în baza standardului de cel puţin 4 m^2 de spaţiu locativ per deţinut şi de a revizui, în consecinţă, capacitatea oficială a instituţiilor penitenciare. Spaţiul ocupat de către anexele sanitare/toalete construite nu ar trebui să fie incluse în acest calcul.

Contrar recomandărilor precitate, studiind raportul prezentat de către Penitenciarul nr. P-7, cu referire la condiţiile de detenţie în penitenciarul nr. 13 Chişinău, instanţa a stabilit că, informaţia cu privire la suprafaţa celulelor/celulei în care a fost deţinută **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** în Penitenciarul nr. 13 – Chişinău se referă la o suprafaţă totală calculată, fără excluderea mobilierului sau anexelor sanitare.

Aşa fiind, prin prezentarea de către administraţia penitenciarului a datelor privind suprafaţa celulelor în care **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** a fost instalată, ultima a recunoscut deţinerea condamnatei, pe parcursul perioadei de 10 zile, în celula nr. S07, cu suprafaţa totală de 21,9 m^2, nefiind indicat numărul total de deţinuţi în acea perioadă, astfel, se constată că aceasta dispunea real de mai puţin de 2 m^2, ceea ce evident, este sub minimul acceptabil, a fost deţinut în celulă împreună cu deţinuţi fumători.

De precizat că, în mai multe cauze, Curtea a notat cu îngrijorare repetarea problemelor în privinţa condiţiilor precare de detenţie în Penitenciarul nr. 13 - Chişinău. Aceasta notează că, în repetate rânduri, a constatat încălcarea articolului 3 din Convenţie în privinţa acestui penitenciar (*cauza Shishanov c. Moldovei, 15 decembrie 2015, § 127),* însă această problemă sistemică continuă să persiste.

In cauza *Kalashnikov c. Rusiei,* precum şi în cauza *Ostrovar c. Moldovei,* Curtea a constatat că, supraaglomerarea deja ridică în sine o chestiune în temeiul articolului 3 al Convenţiei, în special când ea durează perioade lungi de timp, aşa cum se reţine în cazul autorului plângerii, care a fost deţinut o perioadă de 1 an de zile în Penitenciarul nr. 13 - Chişinău. E de reţinut şi faptul că, în cazurile anterioare, în care reclamanţii au avut la dispoziţie mai puţin de 3 m^2 de spaţiu vital, Curtea a constatat că supraaglomerarea era suficient de gravă încât să justifice, în sine, constatarea încălcării art. 3 din Convenţie *(Sulejmanovic c. Italiei, 16 iulie 2009, §51; Lind c. Rusiei, 6 decembrie 2007, §59).*

Astfel, instanţa consideră că, dificultăţile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenţiei sale, au depăşit nivelul inevitabil de suferinţă inerent detenţiei şi au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenţie, aceste condiţii fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

La fel, instanţa de judecată menţionează că, deşi de către instituţia penitenciară a fost invocat faptul că, pe perioada de iarnă temperatura aerului în spaţiile de locuit nu este mai mică de 18º C, iluminarea este asigurată atât natural prin intermediul geamurilor cât şi artificial prin intermediul instalaţiilor electrice dotate cu becuri puterea căruia e de 100 W, aerisirea prin celule este asigurată prin intermediul geamurilor din celule şi ferestre de aerisire amplasate mai sus de uşa intrării în celulă, celulele sunt asigurate cu closet care este despărţit de restul celulei printr-un perete, iar referitor la starea sanitaro-igienice, remarcând că, anual este încheiat contract de prestare a serviciilor de deratizare şi dezinsectizare, cu agenţii economici de profil, care prestează serviciile respective periodic şi la necesitate, în susţinerea argumentelor date nu au fost prezentate careva probe.

Totuşi, având în vedere că la soluţionarea acestui tip de plângeri legiuitorul a prevăzut nu numai necesitatea constatării de către instanţă a încălcărilor privind condiţiile de detenţie care au afectat grav drepturile condamnatului, ci şi stabilirea unei reduceri a pedepsei care variază de la 1 zi la 3 zile pentru statutul de condamnat şi două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv pentru statutul de prevenit, în dependenţă de gradul şi intensitatea suferinţelor, în continuare instanţa va analiza şi celelalte alegaţii invocate de către petent în plângerea depusă.

Astfel, Comitetul European pentru Prevenirea Torturii şi Tratamentelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante (CPT), în punctul 30 al Raportului din 13 decembrie 2018 către

Guvernul Republicii Moldova, întocmit în cadrul vizitei care a avut loc în perioada 0 5 - 1 1 iunie 2018, în câteva dintre penitenciarele din ţară, a subliniat că, în Penitenciarul nr. 13 - Chişinău, în continuare persistă faptul că în multe celule condiţiile materiale şi igienice sunt deplorabile, acestea fiind ventilate insuficient şi totodată fiind suprapopulate. Totodată, accesul la lumină naturală este limitat, în majoritatea celulelor din cauza ferestrelor de dimensiuni mici. Totodată, specialiştii din cadrul CPT au recomandat autorităţilor din Republica Moldova ca să-şi mărească eforturile în sensul îmbunătăţirii condiţiilor de detenţie curente în penitenciarul respectiv.

În aceeaşi ordine de idei, în ultimul raport al Consiliului pentru Prevenirea Torturii *(pentru anul 2017*), care este un mecanism naţional pentru prevenirea torturii din Republica Moldova, s-a constatat că majoritatea izolatoarelor disciplinare vizitate, inclusiv Penitenciarul nr. 13 - Chişinău, sunt într-o stare deplorabilă şi ar putea fi calificate ca condiţii inumane şi degradante.

La acest aspect, instanţa de judecată nu neglijează posibilitatea survenirii unor îmbunătăţiri ale condiţiilor de detenţie în perioada ulterioară constatărilor efectuate de către aceste instituţii, însă în lipsa unor probe ale administraţiei instituţiei penitenciare în care s-a aflat condamnatul, care ar fi răsturnat prezumţia de încălcare a condiţiilor invocate de către ultimul, duc la concluzia că alegaţiile din cererea pendinte sunt justificate.

Întru susţinerea acestui raţionament, CEDO a explicat că dacă există o dispută cu privire la condiţiile de detenţie între părţi, nu este necesar să se constate veridicitatea fiecărui element litigios: atunci când alegaţia gravă nu este respinsă de către statul pârât, poate fi conchisă încălcarea art. 3 din Convenţie. Este cazul când statul este unicul care deţine informaţii susceptibile de a confirma sau respinge alegaţiile reclamantului. Prin urmare, principiul potrivit căruia proba îi revine celui care afirmă nu se aplică întotdeauna. Faptul că statul nu prezintă aceste informaţii îi permite Curţii să ajungă la concluzia că alegaţia este una justificată *(cauza A. şi alţii c. Regatului Unit, 12 februarie 2009, § 132; cauza Idalov c. Rusiei, 22 mai 2012, § 98).*

Prin Legea nr. 272 din 29.11.2018, în vigoare din 01.01.2019, a fost operat remediu la nivel naţional cu privire la constatarea şi compensarea condiţiilor precare de detenţie din penitenciarele naţionale.

Potrivit art. 473/2 alin. (1) din Codul de procedură penală, plângerea împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială se află instituţia penitenciară în care se deţine condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat.

Conform prevederilor art. 473/4 alin. (4) Cod de procedură penală, în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473/2 alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ.

Potrivit dispoziţiilor art. 473/4 alin. (6) Cod de procedură penală, în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473/2 alin. (3), preveniţii sânt despăgubiţi în conformitate cu art. 385 alin.(5) şi (6) sau, după caz, aceştia pot înainta o acţiune civilă.

În temeiul prevederilor art. 473/2 alin. (3) Cod de procedură penală, condamnaţii care au fost deţinuţi cel puţin 10 zile în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, drepturi care reies din obligaţia statului de a

asigura condiţiile de detenţie, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Astfel, instanţa de judecată reiterează că, **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** s-a aflat în condiţii de detenţie provizorie contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor în Penitenciarul nr. 13, mun. Chişinău pe perioadele: *****, în calitate de condamnat în total fiind deţinut pe o perioadă de **10 zile**.

Astfel, având în vedere că s-au adeverit alegaţiile petentului privind condiţiile inumane de detenţie, luând în consideraţie totalitatea efectelor cumulative ale condiţiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale condamnatului, precum şi intensitatea, gravitatea şi durata încălcării, ţinând cont de principiile proporţionalităţii şi echităţii, instanţa consideră necesar, oportun şi rezonabil de a dispune reducerea pedepsei condamnatei, calculându-se 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie ce ţine de statutul de condamnat, pentru 10 zile, urmând a fi reduse **3 zile**.

Astfel, urmează a fi dispusă reducerea pedepsei definitive a lui **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** cu **3 (trei) zile**.

Instanţa consideră că, reducerea stabilită este una adecvată şi suficientă, bazată pe o justă şi echitabilă evaluare a circumstanţelor de fapt şi pe o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat şi recompensa instituită, şi care va avea efectul compensatoriu proporţional circumstanţelor constatate.

Nu în ultimul rând, instanţa consideră necesar de a preciza că, la 28 februarie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunţat mai multe decizii în cauzele *Baban şi alţii c. Moldovei, Bulgacov şi alţii c. Moldovei, Cobîlceanu şi alţii c. Moldovei, Filat şi alţii c. Moldovei, Condreanu şi alţii c. Moldovei, Grigoraş şi alţii c. Moldovei* şi *Talambuţa şi alţii c. Moldovei,* unde reclamanţii s-au plâns în faţa Curţii în baza art. 3 CEDO, invocând condiţiile materiale inadecvate de detenţie şi, în unele cereri, lipsa asistenţei medicale corespunzătoare, precum şi lipsa unui remediu efectiv pentru realizarea drepturilor lor.

Astfel, făcând referire la decizia pronunţată anterior la data de 28 februarie 2019 în cauza *Draniceru c. Moldovei,* şi având în vedere noul remediu preventiv compensatoriu pentru condiţiile inadecvate de detenţie în baza Legii nr. 163 din 20 iulie 2017 *(în vigoare din 01 ianuarie 2019)* şi Legii nr. 272 pentru modificarea Codului de procedură penală, Curtea a considerat că, în principiu, acesta ar putea remedia în mod adecvat încălcările Convenţiei provocate de anumite condiţii precare de detenţie. Curtea a considerat că noul remediu instituit prin Legile nr. 163 şi n. 272 este adoptat, în principiu, în conformitate cu criteriile enunţate în cauza *Şişanov c. Moldovei,* şi că el ar putea fi considerat *a priori* efectiv pentru contestarea condiţiilor inadecvate de detenţie din Republica Moldova, astfel încât Curtea a declarat respectivele cereri inadmisibile din cauza neepuizării remediului naţional în acest sens.

In aceste condiţii, termenul stabilit de legiuitor prin art. 473^2 alin. (5) CPP, se va calcula prin prisma faptului intrării în vigoare a Legii nr. 272 din 29.11.2018, care se constatată a fi 01.01.2019, cererea condamnatei fiind depusă la data de 08 septembrie 2022, adică cu respectarea termenului de **6 luni** care curge de la data la care condiţiile de detenţie contrare drepturilor fundamentale au încetat să existe.

În temeiul celor expuse, conform art.3 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, art. art. 469 alin.(1) pct.17^1), 470 alin.(1), art.473^2 – 473^4 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată –

d i s p u n e:

Se admite plângerea condamnatei **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** privind constatarea condiţiilor inumane de detenţie în Penitenciarul nr.13 Chişinău.

Se constată faptul că, condamnata **Mostovoi-Filimancov Tatiana Mihail** a fost deţinută în Penitenciarul nr.13 Chişinău, în perioada de la *****, ceea ce constituie **10** zile, în condiţii inumane, contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

Pentru **10** zile de detenţie a condamnatei în perioada de la *****, în condiţii inumane, se reduce pedeapsa cu **3** (trei) zile, calculându-se 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie, în conformitate cu prevederile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Se obligă administraţia Penitenciarului nr.13 Chişinău, să înlăture condiţiile precare de detenţie, stabilindu-i un termen de 15 zile, după expirarea căruia instituţia penitenciară va informa instanţa de judecată despre executarea prezentei încheieri.

Încheierea este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 10 zile de la data pronunţării, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Emil Bulat**
Copia corespunde originalului,
judecătorul **Emil Bulat**